

18. Korrika. Zer egin Korrika pasatzen ez den urtean

Korrikaren 18. edizioa 2013ko martxoaren 14an hasi zen Andoainen —Martin Ugalde Kultur Parkean, hain zuzen—, eta, 2.587 km egin ostean, martxoaren 24an bukatu zen Baionan, “Eman euskara elkarri” lelopean. Amets Arzallus bertsolariak osatu zuen lekuko barruan ezkutatuta joan zen mezua, non euskara ama-hizkuntzat hartzearen garrantziaz hausnartu zuen. Omenduak euskara ikasten ari diren pertsonak izan ziren, eta Usurbilen egin zen egun osoko jaian egin zen omenaldi-ekitaldia; musikari dagokionez, aldiz, Esne Beltza taldeak “Bagoaz” kanta argitaratu zuen, Xabi Solanoren ahots eta trikitiaz.

Korrika Kulturalaren agendan, hainbat ikuskizun aurkitu genituen, ohi bezala. Hala ere, horiek alde batera utzita, gaur “lekukoaren bila” izeneko ginkanaren proposamen berria nabarmendu nahi dugu; kanporaketak antolatu ziren, taldeka jokatzekoa baitzen, eta finala Baionako bukaera-egunean izan zen.

Bestalde, 18. KORRIKAREN dokumentalean euskara-ikasleak solasean jarri zituzten Euskal Herriko hainbat jende ospetsurekin, euskarari buruz zein beren zaletasunez aritzeko; euskara elkarri emateko, alegia. Korrikaren aspaldiko lagun batek zuzendu eta muntatu zuen ekoizpena: Eriz Zapirainek (16. Korrikarako “Bidaia Intimoak” dokumentala egin zuen, Jon Maiarekin batera). Euskara-ikasleekin honako hauek jardun zuten: Iñaki Perurena, Arantxa Urretabizkaia, Mixel Etxebest, Unax Ugalde, Karlos Argiñano, Eva Argiñano, Iñaki Goirizelaia eta Ana Urrutia.

Lasterketa amaitu zenean, Korrika “mundiala” bataiatu zuten, ordura arteko parte-hartzerik handiena eduki zuelako, ordura arteko pluralena izan zelako eta, baita ere, Interneten ordura arteko zabalkunderik handiena izan zuelako. Egoera soziolinguistiko zaileko tokietan ere jendetza bildu zen; Eta, oro har, denetariko pertsonak egin zuten bat ekimenarekin: gazteek, ez horren gazteek, politikariek, kirolariek, bertsolariek...

Beste edizioetan komentatu izan dugu hainbat Euskal etxe animatu ohi zirela euskararen aldeko lasterketara hurbiltzen, eta pixkanaka goraka zihoala mugimendu hori. Hala gertatu zen Bartzelona, Mexiko hiria, Buenos Aires edo Alemanian, besteak beste; edizio horretan, esaterako, Korrikak New Yorkeko “Central Park” zeharkatu zuen, “Alkate, entzun: New York euskaldun” lelopean.

Urte hartan, Korrika ez zen pasatuko Araba Errioxatik. Bertakoak albiste hori jakin zutenean, segituan bilera bat antolatu zuten Billar herrian, bertako euskaltzaleekin. Argi zuten euskara maite zutela eta horren erabilera bultzatu nahi zutela. Hortaz, herritarrek beren Korrika propioa antolatu zuten; aspalditik esaten da “Non gogo, han zangoa”, ezta?

Lehen aipatu dugun bezala, 18. Korrikari “edizio mundiala” esan zioten; hala ere, Korrikaren antolatzaileek ez zekiten zer etorriko zen hurrengo edizioetan. Korrikalarien presentzia nabarmen handitua zen, eta ohiko bihurtu zen Korrikan jende-andanak ikustea, baita egoera soziolinguistiko eskaseko lekuetan ere. Pentsa, hurrengo edizioan, Korrika 19n, Urepeletik atera behar zuen lasterketak, eta, herrian ez zegoenez aparkatzeko toki nahikorik, bertaratutakoek herritik kanpo utzi behar izan zituzten autoak. Horrela, ikaragarritzko kotxe-ilarak egin ziren herri txiki horretan. Istorio gehiagorik jakin nahi baduzue, ez galdu hurrengo atala. Bitartean, txintxoak izan. Agur, eta ondo izan!